

NIEUWS > BRIEF

[FISCAAL] Nummer 4
September 2018

Enkel objectieve maatstaven bepalen bedoeling van RVU

AOW met 65 jaar en liever nóg eerder stoppen met werken door een regeling voor vervroegde uittreding. Dat is al weer van heel lang geleden. Sterker nog: we moeten (veel) langer doorwerken. Dan zou het vreemd zijn om vertrekregelingen voor oudere werknemers fiscaal te belonen. Zonder fiscale sancties zou men immers al snel eerder stoppen met werken in plaats van gewoon tot aan de AOW-leeftijd door te buffelen. Daarom bevat de loonbelasting de Regeling voor Vervroegde Uittreding, ook bekend als de RVU. Een RVU is een regeling die (nagenoeg) uitsluitend ten doel heeft te voorzien in uitkeringen ter overbrugging van de periode tussen het einde van de dienstbetrekking en de AOW of een eerdere pensioendatum. Is er sprake van een RVU dan dreigt voor de werkgever een strafheffing van maar liefst 52%. De Hoge Raad heeft pas beslist heeft dat voor de vraag of sprake is van een RVU enkel doorslaggevend is of de uitkeringen bedoeld zijn ter overbrugging of aanvulling op het inkomen van de gewezen werknemer tot aan de pensioendatum. Niet van belang zijn de redenen van de werkgever om de uitkeringen te verstrekken, de redenen voor de werknemer om mee te doen of de hoogte van de overeengekomen beëindigingsvergoedingen.

Door het arrest zal niet snel meer sprake zijn van een RVU als deze regeling niet bedoeld is ter overbrugging of aanvulling op het inkomen van de gewezen werknemer tot aan pensioendatum.

Enkel objectieve maatstaven bepalen bedoeling van RVU.

[INHOUD]

Fiscaal

- Alaaf! 2
- Lustopwekker is levensmiddel 2
- Lager gebruikelijk loon door oogklachten 4
- Weg met het BSN in de btw! 6
- Bonnetje alleen is onvoldoende bewijs! 7

Overig nieuws

- Pijnlijk: post voor een overledene 7
- Weigerouder wordt aangepakt 8

■ Onderzoek naar aanpassing belastingstelsel

U kunt de krant niet openslaan of er wordt wel weer melding gemaakt van nieuwe problemen bij de Belastingdienst. Is het dan wel verstandig om daar bovenop de fiscus op te zadelen met een geheel nieuw belastingstelsel? Waarschijnlijk niet. En alhoewel hierover in het regeerakkoord geen afspraken zijn gemaakt, zal het kabinet op Prinsjesdag naar verluidt toch met een voorstel komen om een onderzoek te gaan doen naar een nieuw belastingstelsel.

Het is de stroom aan problemen die de coalitiepartijen tot zo'n onderzoek heeft gebracht. In een nieuw belastingstelsel zal in ieder geval veel aandacht worden besteed aan de uitvoerbaarheid, aldus staatssecretaris Snel. Dat klinkt goed, maar in de praktijk betekent dat maar zelden goed nieuws voor belastingplichtigen!

■ Alaaf!

Wie de eer heeft om gedurende drie dolle dagen (of eigenlijk: een heel seizoen, uiteraard gerekend vanaf 'de elfde van de elfde') als Prins Carnaval door het leven te mogen gaan is in eigen stad of dorp (weliswaar tijdelijk) wereldberoemd. Goed voor de zaken, dus alle reden om de met het zijn van prins gepaard gaande kosten zakelijk als reclame- of representatiekosten te boeken. Toch? Helaas: Rechtbank Gelderland ging hier niet in mee. Overwogen werd dat 'eiser niet aannemelijk (heeft) gemaakt dat het zijn van Prins Carnaval een zakelijk belang van zijn onderneming heeft gediend'. De verkleedpartij van ondernemer naar prins bleef dus voor eigen rekening.

■ Lustopwekker is levensmiddel

Waar zo'n eerbiedwaardig college als de Hoge Raad der Nederlanden al niet mee lastig gevallen wordt! Neem nu lustopwekkende middelen. Om de zin in

(betere) seks te vergroten bestaan er tal van zaken (met een fraai woord afrodisia geheten) die de natuur een handje zouden helpen. Oesters, chocolade en asperges zouden in dit verband wonderen verrichten. Maar er zijn ook minder onschuldige middeltjes te koop, zoals het bekende 'Spaanse vlieg'. Zijn dat nu fiscaal gezien ook – zoals oesters en asperges – gewoon levensmiddelen? Het belang is duidelijk: levensmiddelen vallen onder het verlaagde tarief van 6% in de omzetbelasting. Nadat eerdere rechters tot uiteenlopende beslissingen gekomen waren heeft de Hoge Raad de knoop nu doorgehakt; alles wat mensen door de mond tot zich nemen kan als voedingsmiddel worden aangemerkt. Dus ook lustopwekkende middelen.

■ Omzetbelasting over liggeld

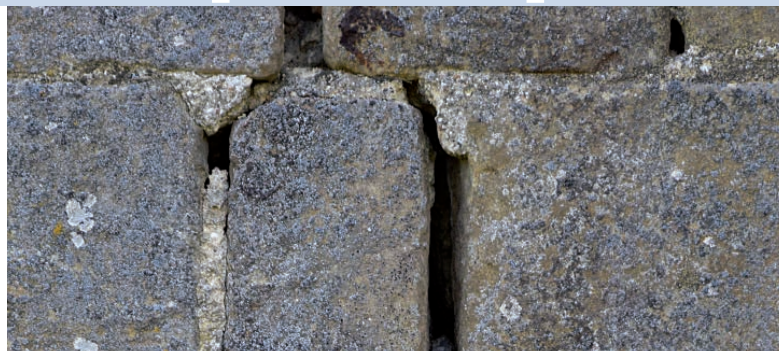
Het liggeld voor uw bootje is vaak een kostbare zaak. En dat zou nog wel eens veel duurder kunnen worden! De Hoge Raad heeft namelijk bepaald dat op ligplaatsen voor zeilboten en snelle motorboten in een jachthaven het hoge btw-tarief van 21% van toepassing is. Watersportverenigingen hadden eerder – met succes – bepleit dat op liggelden het verlaagde btw-tarief van 6% van toepassing is, omdat het ter beschikking stellen van een dergelijke ligplaats moet worden aangemerkt als 'het geven van gelegenheid tot sportbeoefening'. De Hoge Raad was het daar niet mee eens. Het gaat volgens de Hoge Raad namelijk enkel om 'dienstverlening die bestemd en nodig is voor daadwerkelijke sportbeoefening'. En daar valt de verhuur van ligplaatsen helaas niet onder. *Het is goed mogelijk dat door de beperkte reikwijdte van het verlaagd tarief voor het geven van gelegenheid tot sportbeoefening de fiscus zich ook in vergelijkbare situaties op het standpunt zal stellen dat voortaan (en wellicht ook met terugwerkende kracht) het algemene tarief toegepast dient te worden.*

De verklaring van de belastingplichtige dat hij helemaal geen liefhebber van carnaval was en dat hij bovendien helemaal geen alcohol drinkt, maakte dit niet anders. En of zijn verklaring nou bijzonder geloofwaardig was is natuurlijk ook nog maar de vraag.

Misschien moest u toch eerst maar eens beginnen met oesters en champagne.

■ (On)belaste dwangsom voor ambtenaar

De fiscale status van een door de rechter aan werknemers ten laste van hun werkgever toegekende dwangsom is niet helemaal helder. Is hier nu sprake van (belast) loon of niet? Omdat loon nu eenmaal een ruim begrip is zou dat goed mogelijk kunnen zijn en eerdere rechtspraak wijst inderdaad in die richting. Hof Amsterdam heeft echter onlangs beslist dat een dwangsom wel onbelast uitgekeerd kan worden. Het betrof een zaak waarbij een militair bezwaar maakte tegen een beslissing van zijn werkgever. Dat bezwaar werd niet binnen de geldende termijn afgedaan, met als gevolg dat de werkgever een dwangsom verschuldigd was. Dat bedrag (het ging om € 100) werd samen met het loon uitgekeerd, en er werd gewoon belasting over ingehouden. Dat was naar het oordeel van de fiscale rechter onjuist. Uit de wetsgeschiedenis bleek namelijk – volgens de rechter – een onvoldoende verband tussen dienstbetrekking en dwangsom. De dwangsom was slechts ingevoerd om klagers een effectief instrument te geven tegen trage beslissingen. Het was zeker geen beloning, al dan niet voor verrichte werkzaamheden. Het bijzondere in deze zaak was dat de klager ambtenaar was: degene bij wie het bezwaar was gemaakt was dus tegelijkertijd de werkgever. Bij iemand die elders werkzaam was, geklaagd had en ook een dwangsom toegekend kreeg zou geen sprake zijn geweest van loon. Het zou dus vreemd zijn om de belastingplichtige in kwestie anders te behandelen dan iemand die niet bij de overheid werkzaam was. *Er was volgens het hof geen sprake van loon en de schadevergoeding bleef onbelast.*

■ Kamervragen over fiscale behandeling compensatie aardbevingsschade

Tot twee keer toe hebben leden van de Tweede Kamer vragen gesteld over de fiscale gevolgen van de financiële compensatie van aardbevingsschade. De eerste keer ging het – kort gezegd – om de heffing in box 3 van uitgekeerde maar nog niet aan reparatie bestede bedragen. Het valt allemaal wel mee, zo kan het antwoord van de staatssecretaris (kort) worden samengevat, en er is in box 3 immers ook nog een vrijstelling. En nee, men is niet bereid om voor dit soort gevallen een bijzondere regeling te treffen. De tweede set vragen ging over de vergoedingen van aardbevingsschade en de gevolgen daarvan voor toeslagen. En ja, ook vermogen dat verkregen is in verband met geleden aardbevingsschade kan onder voorwaarden gevolgen hebben voor uw toeslagen. Mocht dat echter zo zijn, dan is dat volgens de minister gevolgsschade, die weer afzonderlijk voor vergoeding in aanmerking komt. *De fiscus kan dus onverwacht in beeld komen als er aardbevingsschade wordt vergoed. Dat dit voor velen hoogst onrechtvaardig aanvoelt is een feit maar maakt het niet anders.*

■ Airbnb-inkomsten belast?

In korte tijd is Airbnb groot geworden. Erg groot zelfs. En niet alleen in Amsterdam. Pas geleden nog werd bekend dat de hotels in Maastricht veel last hebben van dit fenomeen, omdat hun bezettingsgraad onder druk zou staan. Het verwijt van oneerlijke concurrentie is dan snel gemaakt.

Zoals bijna alles in het leven heeft Airbnb ook fiscale consequenties. En die zijn lang niet altijd helder, mede omdat het vaak de eigen woning is die op deze manier wordt verhuurd. Het is daarom plezierig dat over dit fenomeen onlangs Kamervragen zijn gesteld. De aanleiding daarvoor was een uitspraak van de belastingrechter over de fiscale gevolgen van het verhuren van een tuinhuis. De rechter was het met belastingplichtigen eens dat art. 3.113 Wet IB 2001 (dat de huurinkomsten uit de eigen woning belast) alleen van toepassing is als de hele woning wordt verhuurd. Als slechts een deel van de woning wordt verhuurd (in het berechte geval: het tuinhuis) blijven de huurinkomsten onbelast.

Het zijn blijkbaar lastige vragen, want staatssecretaris Snel heeft gevraagd om meer tijd voor de beantwoording daarvan.

9%

Ondanks deze toezegging is het voor ondernemers natuurlijk uitermate verstandig om zich wel al voor te bereiden op de komende btw-verhoging. Vergeet daarbij ook niet om bij het opstellen van offertes voor 2019 al rekening te houden met – voor zover van toepassing – het tarief van 9%.

Betaal uw belastingaanslag zorgvuldig, en let ook op juiste vermelding van het kenmerk. Gaat er onverhoopt toch wat mis dan kan een en ander probleemloos teruggedraaid worden. Doet de fiscus in dat geval echter moeilijk dan bestaat er nog recht op een vergoeding ook!

■ Geen naheffing bij verhoging btw-tarief

Het lage tarief van 6% in de btw zal met ingang van 1 januari 2019 worden verhoogd naar 9%. Deze maatregel is enige tijd geleden opgenomen in het regeerakkoord. En zoals bij iedere mutatie in het btw-tarief ontstaan er problemen met vooruitbetaalde bedragen en met doorlopende prestaties, zoals abonnementen.

Het kabinet heeft bij monde van staatssecretaris Snel al aangekondigd ondernemers niet te willen lastigvallen met extra administratieve lasten als gevolg van deze tariefsverhoging. Daarom zal de Belastingdienst niet gaan naheffen op in 2018 betaalde prestaties die pas in 2019 gaan plaatsvinden. Gedacht kan worden aan kaartjes voor concerten of sportevenementen die al in 2018 worden betaald, maar die pas in 2019 plaatsvinden.

■ Hoeveel waarde heeft het betalingskenmerk?

Het komt met grote regelmaat voor. Belastingplichtigen die weliswaar het juiste bedrag van hun belastingaanslag betalen, maar de betaling van een verkeerd kenmerk voorzien. Logisch, want in zo'n lange cijferreeks als het kenmerk is, zijn twee getalletjes zo omgewisseld. Dat de administratie van de Belastingdienst hierdoor ontregeld raakt mag duidelijk zijn; voordat je het weet spuugt de computer naheffingsaanslagen met een verzuimboete uit. Meestal wordt dat snel weer hersteld, en gaan naheffing en boete – mits de aanslag tijdig en tot een correct bedrag is betaald – weer van tafel.

Toen in een geval als hiervoor beschreven wel de naheffing maar niet de boete van tafel ging, maakte belanghebbende daartegen bezwaar. Daarbij werd ook om een vergoeding voor het ingediende bezwaar verzocht. De boete ging inderdaad van tafel, maar de vergoeding bleef uit. Ten onrechte, aldus de rechter. Het op verzoek moeten terugdraaien van naheffingsaanslag en boete in geval van vermelding van een verkeerd kenmerk kan nog zonder vergoeding gepaard gaan. Als in zo'n geval de boete niet direct – maar pas na gemaakt bezwaar – wordt teruggegeven, is een kostenvergoeding in de bezwaarfase wel degelijk op zijn plaats.

■ Lager gebruikelijk loon door oogklachten

Een DGA verrichtte – uiteraard door tussenkomst van zijn BV-werkzaamheden in 'de financiële en administratieve hoek'. Vanaf 2010 ontwikkelden zich bij de DGA ernstige oogklachten, waardoor hij met ingang van januari 2012 volledig arbeidsongeschiktheid werd verklaard. De DGA kende zichzelf voor zijn werkzaamheden over 2011 een – bescheiden – salaris toe van € 16.592. Bij de BV werd later een boekenonderzoek ingesteld, als gevolg waarvan de inspecteur een naheffingsaanslag loonbelasting oplegde. De fiscus was van mening dat een zake-lijk salaris voor deze DGA ten minste € 41.000 diende te bedragen. Daar was de rechter het echter niet mee eens. De BV had aannemelijk weten te maken dat haar DGA in 2011 slechts in deeltijd werkzaamheden had verricht, die dan ook nog eens noodgedwongen van eenvoudige aard waren. Onder deze omstandigheden achtte de rechtbank een gebruikelijk loon van € 16.000 – rekening houdend met een deeltijdfactor – aannemelijk voor een soortgelijke dienstbetrekking. Het opgenomen salaris was derhalve voldoende, zodat er geen ruimte was voor een naheffingsaanslag.

■ Skybox en btw

De Hoge Raad heeft recent een uitspraak van het Hof Den Bosch vernietigd, opmerkelijk genoeg zowel op het cassatieberoep van de Belastingdienst als op dat van de belastingplichtige. Twee broers huurden jaarlijks – via hun bedrijf – vier stoelen in een skybox. De over de huursom in rekening gebrachte omzetbelasting

■ Geen btw-aftrek voor afwikkelingsactiviteiten

Een vereniging van effectenbezitters voerde – op eigen initiatief – collectieve juridische acties tegen bedrijven. Het zijn van die acties die met grote regelmaat de krant halen, en vaak nog succesvol zijn ook. De vereniging vroeg voor haar activiteiten geen vergoeding van de benadeelde beleggers. Ligt er eenmaal een voorstel op tafel, dan zorgt de vereniging vaak voor de verdere afwikkeling van de schikking. Voor die werkzaamheden ontvangt men in de regel een vergoeding van het betreffende bedrijf. De vraag was of de vereniging recht had op aftrek van de omzetbelasting die eerder in rekening was gebracht in verband met de collectieve juridische acties.

Volgens Hof Den Haag was dat het geval, maar de Hoge Raad dacht daar anders over. Centraal hierbij stond het al dan niet rechtstreekse verband tussen de collectieve juridische actie (met

bijbehorende kosten) en de afwikkelingsactiviteiten. Het feit dat deze werkzaamheden plaatsvinden op verzoek van het betreffende bedrijf en tegen een afzonderlijke vergoeding maakt dat er volgens de Hoge Raad geen – althans onvoldoende – sprake is van een rechtstreeks verband.

De Hoge Raad heeft de zaak verwezen naar het Gerechtshof Amsterdam.

werd in aftrek gebracht. De fiscus was het daar niet mee eens, en legde over de betreffende periode een naheffingsaanslag op van € 14.000.

De ondernemer merkte (het gebruik van) de seats aan als relatiegeschenk. In dat geval zou de btw volledig verrekenbaar zijn. De fiscus was het daar niet mee eens: men kon geen lijst met gasten overleggen. Weliswaar rust op de inspecteur het bewijs dat sprake is van privégebruik, maar hij mag in het kader van zijn bewijsvoering de belastingplichtige om informatie vragen. Wie die informatie niet kan of wil overleggen bestrijdt het standpunt van de inspecteur onvoldoende, en verspeelt daarmee zijn aftrekrecht.

De fiscus vond verder dat de omzetbelasting die toe te rekenen was aan de stoeltjes van de personeelsleden evenmin aftrekbaar was. Er zou sprake zijn van een personeelsvoorziening. Daar is de Hoge Raad het niet mee eens. Een personeelsvoorziening moet echt een 'cadeautje' zijn voor het personeel. Van een personeelsvoorziening is daarom geen sprake als personeel (zakelijke) relaties vergezelt. Bijvoorbeeld naar een sportwedstrijd. Het persoonlijke voordeel van dat personeelslid bedraagt dan nihil. De Hoge Raad verwees de zaak ter verdere afhandeling naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden.

Een ingewikkelde zaak maar met een helder advies: zorg bij zakelijk gebruik van business seats voor lijsten met gegevens van uw gasten en van aanwezige medewerkers, om de verdenking te voorkomen dat u gewoon met familie of vrienden op kosten van de fiscus naar het voetballen bent geweest.

■ Onbelast taxussnoeisel

De bosbouwvrijstelling is een vrijstelling met vaak onverwachte gevolgen. Anders dan de landbouwvrijstelling (die enkel verkoopwinst vrijstelt) is de bosbouwvrijstelling ook van toepassing op de 'gewone' bosopbrengst. Maar moet het daarbij nu gaan om 'echte' bomen of mag het ook om blijvend kort gesnoeide boompjes (eigenlijk dus meer struiken) gaan. In het berechte geval ging het om taxusbomen, die wel twaalf meter hoog kunnen worden, maar die door de ondernemer steeds werden teruggesnoeid

naar een hoogte van minder dan één meter. Het snoeisel werd gebruikt voor de productie van een medicijn tegen kanker, en het ging daarbij om groot geld. De inspecteur was van mening dat bomen die door jaarlijkse snoei klein blijven geen bos vormen. Maar volgens de rechter wordt in de wet nergens de eis gesteld dat de vrijstelling enkel van toepassing is op bomen die tot volle wasdom kunnen komen.

En verder vormen – maar dat is vaste rechtspraak – ook bomen die keurig in rijtjes op een perceel staan in fiscale zin gewoon bos.

■ Weg met het BSN in de btw!

Het is voor veel ondernemers een reële angst: identiteitsfraude, door dat het een fluitje van een cent is om uit het (onder meer verplicht in het handelsregister te vermelden) btw-nummer het burgerservicenummer (BSN) te destilleren. Er is veel tegen geprotesteerd, maar de fiscus gaf geen krimp. Maar daar lijkt nu verandering in te komen. De Autoriteit Persoonsgegevens (AP) – ook bekend als de nationale privacywaakhond – heeft te kennen gegeven dat het in strijd is met de wet om het burgerservicenummer (BSN) onderdeel te laten uitmaken van het btw-nummer. De AP heeft de Belastingdienst daarom opgedragen het BSN zo snel als dat mogelijk is uit het btw-nummer te halen, op straffe van 'handhavende maatregelen'.

'Zo snel mogelijk' betekent in de ogen van de AP per 1 januari 2019. Opnieuw dus een ICT-reuzenklus voor de toch al zwaar beproefde Belastingdienst.

■ Geen belastingrente over periode dat voorlopige aanslag al betaald is

Deze zaak liep voor belastingplichtige goed af omdat de wet niet in deze situatie voorzag. Was dat wel het geval geweest dan is de rechter niet bevoegd de rente op grond van de redelijkheid en billijkheid te matigen, zo luidt vaste rechtspraak.

Belastingrente is een omstreden fenomeen. Dat heeft een aantal oorzaken, maar de voornaamste reden voor alle irritatie lijkt het feit te zijn dat het in rekening gebrachte bedrag weinig meer met de (economische) werkelijkheid van doen heeft. Zo kreeg onlangs een BV voor haar verlengde eerste boekjaar een voorlopige aanslag vennootschapsbelasting van € 13.000. Dat bedrag werd betaald. Enige tijd later werd de voorlopige aanslag teruggebracht naar € 0. Het eerder betaalde bedrag werd verrekend met de later opgelegde definitieve aanslag. Deze aanslag bedroeg € 15.690, en over dit hele bedrag werd belastingrente berekend. Partijen procedeerden vervolgens over de vraag of de beschikking belastingrente naar een juist bedrag was vastgesteld. De rechter overwoog dat de Inspecteur bij het berekenen van de belastingrente ten onrechte geen rekening had gehouden met het reeds eerder betaalde bedrag van € 13.000. De wet voorziet niet in de geschetste situatie. Op grond van een redelijke wetstoepassing kwam de rechter daarop tot de conclusie dat geen belastingrente berekend dient te worden over een periode dat het verschuldigde belasting reeds aan de Belastingdienst is betaald.

Belang en omvang van het nieuwe beleid gaan de omvang van deze Nieuwsbrief te boven. Raadpleeg in voorkomende gevallen beslist uw adviseur.

■ Resolutie waarde bewoond aangepast

Een voor de (onder meer agrarische, maar beslist ook daarbuiten) praktijk zeer belangrijke tegemoetkoming betreft het fiscale beleid rondom de waardering van de woning die verplicht overgebracht moet worden naar het privévermogen van de ondernemer. Dat is onder meer het geval bij staking

van de onderneming. Op dit moment geldt – weliswaar onder uitgebreide voorwaarden – een waardering die afhankelijk is van de leeftijd van de ondernemer. Tot en met de leeftijd van 60 jaar mocht de waarde gesteld worden op 65% van de waarde in vrije staat. Vanaf de leeftijd van 61 jaar kwam daar jaarlijks één procentpunt bij, totdat vanaf de leeftijd van 70 jaar de waarde bewoond werd gesteld op 75% van de waarde in vrije staat. De staatssecretaris wil nu als gevolg van een eerder arrest van de Hoge Raad af van waardering op basis van de leeftijd van de ondernemer. Er geldt nu in geval van overbrenging naar privé een waardering van 85% van de waarde in vrije staat voor elke leeftijd. Er zijn ook nog andere veranderingen. Zo is het nieuwe besluit niet van toepassing als de onderneming in de eigen BV wordt ingebracht. Verder dient de woning ten minste drie jaren tot het ondernemingsvermogen te hebben behoord. Ook als de woning is verbouwd gelden bijzondere voorwaarden.

■ Overlijden en omkeren bewijslast

Wie niet aan zijn fiscale verplichtingen voldoet kan te maken krijgen met 'omkering en verzwaring van de bewijslast'. Het gevolg mag duidelijk zijn: de fiscus legt in dit soort gevallen een forse aanslag op naar een geschat bedrag. Bewijzen dat deze aanslag te hoog is mag, maar dat blijkt in de praktijk een kansloze missie te zijn. Kan dit paardenmiddel echter ook nog ingezet worden na het overlijden van de belastingplichtige? In het recht geldt immers dat wie is overleden niet meer vervolgd of bestraft kan worden. In het berechte geval waren navorderingsaanslagen inkomsten-

belasting opgelegd, waarbij de bewijslast was omgekeerd en verzwaaard. Bestrijden van deze aanslagen was dus erg lastig. Toch hielden de aanslagen bij de Hoge Raad stand, omdat de hoogste rechter besliste dat omkering van de bewijslast geen sanctie is maar slechts een administratiefrechtelijk dwangmiddel.

Dat de belastingplichtige zich niet meer persoonlijk kon verdedigen en dat het de erfgenamen waren die financieel getroffen werden was daarom niet meer van belang.

■ Bonnetje alleen is onvoldoende bewijs!

Een belastingplichtige claimde toepassing van de giftenaftrek voor een bedrag van € 1.520. Het bewijs voor de gift bestond uit een kwitantie van het goede doel in kwestie plus een bankafschrift waaruit bleek dat een (min of meer) met de gift corresponderend bedrag in contanten was opgenomen. Niets aan de hand zou je zeggen, maar er

was één probleempje. De schenking was in de (kas)administratie van de instelling niet terug te vinden. De belastingplichtige stelde – begrijpelijk – dat zij niet verantwoordelijk was voor de fouten in de boekhouding van het goede doel in kwestie. Maar die stelling hielp haar niet omdat – volgens de rechter – niet vaststond dat sprake was van een fout. Ook dat had mevrouw blijkbaar moeten bewijzen, en dat had ze niet gedaan. De giftenaftrek werd door de inspecteur dan ook terecht geweigerd.

Giften in contanten zijn (ook met een kwitantie erbij) blijkbaar niet 100% fiscaal waterdicht. Gewoon overmaken en je hebt van deze problematiek geen last. Immers: dan staat bij betaling ook de ontvangst van het bedrag vast.

■ 21e halfjaarsrapportage Belastingdienst

Het is een goede traditie geworden dat de Belastingdienst halfjaarlijks rapporteert over haar werkzaamheden (in de ruimste zin van het woord). Over dit rapport kunnen dan weer Kamervragen worden gesteld. Zo ook nu. De vragen zijn talrijk en betreffen de meest uiteenlopende onderwerpen. Zo kan de staatssecretaris niet aangeven hoeveel geld hij kwijt is aan de vele WOB-verzoeken, verzekert hij de Kamerleden dat hij geen ambtenaren die met de bekende en riante vertrekregeling afscheid van de Belastingdienst hebben genomen weer opnieuw heeft moeten inhuren, stonden er eind mei van dit jaar bij de Belastingdienst vacatures open voor de werving van 1.067 fte, heeft de Belastingdienst dagelijks te maken met DDOS aanvallen en zijn er tot nu toe geen boetes opgelegd aan evident kwaadwillenden in het kader van de bestrijding van schijnzelfstandigheid bij zzp'ers.

Kortom: de Belastingdienst ziet zich gesteld voor vele uitdagingen!

[OVERIG NIEUWS]

■ Pijnlijk: post voor een overledene

Het overkomt de besten, dus ook de Belastingdienst. Maar het blijft pijnlijk: post voor iemand die eerder al overleden is. Dat is trouwens wat anders dan post gericht aan de erven inzake de nog bestaande fiscale verplichtingen van een overledene. Denk aan het bekende F-biljet in de inkomstenbelasting, waarbij die F staat voor 'finale'. Finale aangifte; daar is geen woord aan gelogen.

In antwoord op Kamervragen van Groen Links hierover heeft staatssecretaris Knops van

Binnenlandse Zaken aangegeven dat de problematiek complex is. Post per ouderwetse brief kan betrekkelijk eenvoudig en correct ('aan de erven/nabestaanden van ...') geadresseerd worden. Bij digitale post ligt dat anders. Er is niet sprake van één beleid op dit punt. Zo wordt een DigiD niet automatisch opgeheven na het overlijden van een persoon. Automatische opheffing is pas aan de orde nadat het nummer drie jaar niet is gebruikt. Wel kunnen nabestaanden telefonisch of schriftelijk een verzoek tot opheffing indienen.

Er wordt hard aan deze problematiek gewerkt aldus de staatssecretaris, die ruiterlijk erkent dat post gericht aan een overledene voor de nabestaanden erg pijnlijk kan zijn.

■ Maaltijdbezorger: wel of niet in vaste dienst?

De politieke betrokkenheid brak Ferwerda op: de rechter was van mening dat het niet aan haar is om de politieke discussie over de zzp-problematiek op te lossen.

U bent zelf waarschijnlijk ook wel eens (haast) omver gereden door een maaltijdbezorger in grote haast. En dan nog uitgescholden worden ('uitkijken, *&%!*') ook. De meeste van die jongens en meisjes gaan fiscaal gezien als zzp'er door het leven, terwijl ze feitelijk toch wel heel veel van een werknemer weghebben. Ene Sytze Ferwerda heeft hierover tegen zijn opdrachtgever Deliveroo een procedure gevoerd, die al snel het karakter kreeg van een proefproces. Volgens Ferwerda was hij gedwongen tot een schijnzelfstandige gemaakt. Hij wilde weer gewoon als werknemer, met een vast dienstverband en de bijbehorende bescherming, door het leven gaan. De opdrachtgever annex werkgever voelde daar niets voor: veel te duur. En de opdrachtgever won: men hoefde de bezorger niet in loondienst te nemen. Van een verkapt dienstverband was geen sprake.

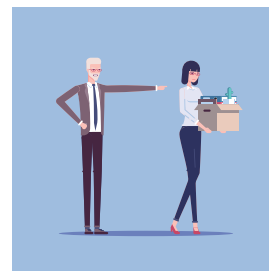
■ Weigerouder wordt aangepakt

Als het moet dan willen dat het strafrecht van stal wordt gehaald.

Ouders die alimentatieverplichtingen niet nakomen doen dat meestal niet onbestraft. Het trainen van een omgangregeling daarentegen lukt een stuk vaker. Dat stuut een aantal politieke partijen – zowel ter linker- als ter rechterzijde van het politieke spectrum – tegen de borst. Deze partijen willen dat het kabinet op korte termijn met voorstellen komt om weigerouders harder aan te pakken.

■ Loondoorbetaling na ontslag op staande voet

Even was er paniek onder werkgevers. Stel: men ontslaat iemand. Dat ontslag wordt – zoals meestal – aangevochten. De kantonrechter vernietigt het ontslag. Daarmee ontstaat er een verplichting tot loondoorbetaling. Dat kan als pijnlijk worden ervaren, bijzonder is het niet. Wat in een recent berecht geval echter wel bijzonder was, was dat de werkgever tegen deze beslissing hoger beroep instelde en twintig maanden (!) later alsnog in het gelijk werd gesteld. De arbeidsovereenkomst werd dus alsnog beëindigd. De werknemer kon niet anders dan zich hierbij neerleggen, maar eiste wel doorbetaling van zijn loon over die periode van twintig maanden. Zijn arbeidsovereenkomst bestond immers tot aan het moment van de ontbinding daarvan. En de advocaat-generaal bij de Hoge Raad was het daarmee eens. De Hoge Raad oordeelde echter anders: het oordeel van het hof dat er geen recht bestond op loondoorbetaling omdat de werknemer in de periode van twintig maanden geen arbeid had verricht en dat aan zichzelf te wijten had was juist. *De werkgeversorganisaties hebben laten weten blij te zijn met het besluit. Begrijpelijk, maar ontslag op staande voet blijft een gebied met grote valkuilen.*

Weiger-ouder wordt aangepakt.

Ondanks de uiterst zorgvuldige wijze waarop onze berichtgeving tot stand komt, kan er natuurlijk altijd iets misgaan. De redactie, de uitgever en de verspreider sluiten bij deze aansprakelijkheid uit ter zake van eventuele onjuiste berichtgeving. Voor toelichting kunt u altijd contact met ons opnemen.